

Ježíš je v jeruzalémském chrámu.

Je tam mnoho lidí, kteří přicházejí a odcházejí. **Přichází však i chudá vdova, která vhodí do chrámové pokladnice dva haléře.** Ježíš zavolá k sobě učedníky a řekne jim:

«Ona však dala ze svého nedostatku. Dala všechno, co měla, celé své živobytí».

(Mk 12,44)

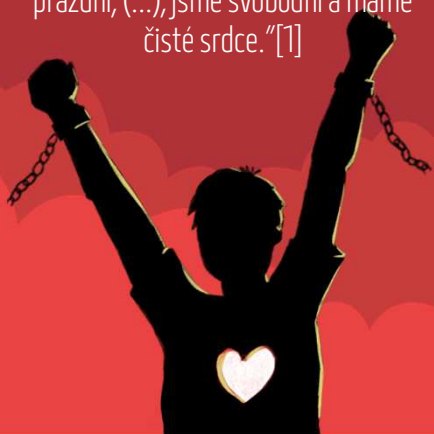

Toto Slovo života nás především zve, abychom **obnovili svou plnou důvěru v Boží lásku, abychom hleděli dál než na první vnější dojem**, abychom nesoudili a vážili si všeho pozitivního v každém člověku...

Tato vdova má bezpodmínečnou víru v Boží lásku a **touží darovat všechno, co může**, někomu kdo je ještě chudší než ona.

“Rozdělme se tedy s potřebnými a dávejme k dispozici to, co máme: **úsměv, svůj čas, majetek, své schopnosti.** Když jsme dali všechno z lásky, jsme chudí, to znamená, že jsme prázdní, (...), jsme svobodní a máme čisté srdce.”[1]

JEDNY NOVÉ KALHOTY

Dostal jsem kalhoty, které mi byly velké. Nemohl jsem se dočkat, až je budu nosit, protože jsem měl jen jedny a ty byly staré a samá záplata.

V těch dnech jsme se sešli s naší skupinou, abychom zjistili potřeby chudých, které jsme znali. **Cítil jsem, že mám dát do společného své nové kalhoty.**

Nebylo to snadné: teď bych sice dál nosil ty staré, ale **pochopil jsem, co znamená milovat konkrétně!** Když jsem se vrátil domů, řekl jsem to mamince a k mému překvapení mi slíbila, že mi koupí nové kalhoty!

Y. (Irák)

[1] Ch. Lubichová, Slovo života listopad 2003, v idem, Slova života od Fabio Ciardi, (Opere di Chiara Lubich 5), Città Nuova, Roma 2017, str. 704.